

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. G. S.A.**, zastoupeného JUDr. Ivo Mrázem, advokátem se sídlem V Túních 10, Praha 2, proti žalované: **Česká národní banka**, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2005, č. j. 6 Ca 130/2003 - 54,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí prezidia Komise pro cenné papíry ze dne 26. 2. 2003, č. j. 10/SeO/74/2002/6.

V době po rozhodnutí městského soudu došlo zákonem č. 57/2006 Sb. ke zrušení Komise pro cenné papíry a její působnost přešla na Českou národní banku, která se v důsledku toho stala účastníkem řízení o kasační stížnosti. V průběhu předchozího řízení byla žalovanou ještě Komise pro cenné papíry, a proto je-li v tom rozsudku dále užito pojmu „žalovaná“, je tím míněna Komise pro cenné papíry.

Tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Komise pro cenné papíry (dále též „Komise“) ze dne 9. 5. 2002, č. j. 51/Se/385/2001/23, kterým byla žalobci výrokem I. uložena pokuta podle § 86 odst. 1 písm. b) zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech (dále jen „zákon o cenných papírech“) ve výši 650 000 Kč za porušení:

- a) ust. § 78c odst. 1 písm. b) zákona o cenných papírech ve znění účinném do 30. 12. 2001, kterého se dopustil tím, že na internetové stránce veřejně nabízel dluhopis společnosti C.-C. a. D. C., a. s. a akcie společnosti 1. Č. i. l., a. s., aniž byl nejpozději v okamžiku veřejné nabídky uveřejněn užší prospekt těchto cenných papírů schválený Komisí;
- b) ust. § 78g odst. 2 zákona o cenných papírech ve znění účinném do 30. 12. 2001 tím, že
- i. nejméně od 5. 12. 2001 do 17. 12. 2001 uveřejnil na oznámení obsahující veřejnou nabídku předmětných dluhopisů,
  - ii. nejméně od 5. 12. 2001 do 17. 12. 2001 uveřejnil na oznámení obsahující veřejnou nabídku předmětných akcií,
  - iii. nejméně od 5. 12. 2001 do 17. 12. 2001 zpřístupnil prostřednictvím odkazu umístěného na text, kterým účastník řízení veřejně nabízí na předmětné akci,
  - iv. vydal a distribuoval propagační brožuru, která obsahuje nabídku dluhopisů a akcií,
- aniž všechny takto uveřejněné dokumenty byly schváleny komisí.
- c) ust. § 45 odst. 1 zákona o cenných papírech tím, že v souvislosti s nabídkou a prodejem dluhopisů společnosti C.-C. a. D. C., a. s. a akcií společnosti 1. Č. i. l., a. s., poskytoval třetím osobám hlavní investiční službu podle § 8 odst. 2 písm. e) zákona o cenných papírech, která spočívá v upisování emise investičních instrumentů nebo jejím umístování;

Výrokem II. rozhodnutí bylo účastníku řízení zakázáno podle ust. § 86 odst. 2 zákona o cenných papírech bez povolení Komise dále poskytovat hlavní investiční službu upisování emise investičních instrumentů nebo její umístování podle § 8 odst. 2 písm. e) zákona o cenných papírech v souvislosti s emisí akcií společnosti 1. Č. i. l., a. s., a emisí dluhopisů společnosti C.-C. a. D. C., a. s. třetím osobám.

Prvostupňové rozhodnutí vycházelo ze zjištění této nabídky na internetové stránce a prostřednictvím odkazů i na jiných stránkách, včetně zcela konkrétních údajů v tabulce a včetně dalšího rozvedení údajů, a dále ze zjištění, že společností byl vydán a distribuován propagační materiál nabízející investiční produkty uvedených společností. Tato nabídka splňovala znaky veřejné nabídky vůči potencionálním investorům, a to i po změně struktury a obsahu internetové stránky provedené po projednání s Komisí. Prokázáno bylo i poskytování investičních služeb, a to textem uzavřené dohody a obsahem inzerce. Úvaha o výši pokuty odkazovala na hlediska stanovená v § 87 odst. 1 zákona o cenných papírech, a to s konkrétním zdůvodněním povahy, závažnosti, způsobu a následků jednání, a zmínila i majetkové poměry. Zákaz dalšího výkonu předmětných činností byl odůvodněn skutečností, že se jednalo o činnost opakovanou, která sice v době rozhodnutí již vykonávána není, ale je třeba jí zamezit do budoucna.

V rozhodnutí o rozkladu prezidium Komise pro cenné papíry dospělo k závěru, že účastník řízení využíval ke komunikaci s veřejností internetové stránky a že byl výhradním uživatelem této domény. Předmětné informace o cenných papírech na nich zveřejňoval v období od 15. 6. 2001 do 22. 6. 2001, přičemž užší prospekt dluhopisů emitovaných společností C.-C. a. D. C., a. s. byl uveřejněn až dne 29. 8. 2001 a akcií emitovaných

společností 1. Č. i. l., a. s. až dne 23. 1. 2002. Přitom skutečnost, že zveřejněné informace neobsahovaly předepsané náležitosti návrhu smlouvy, neznamená, že se nejednalo o veřejnou nabídku cenného papíru, neboť i tak bylo jejich cílem vyvolání zájmu o nabytí takových cenných papírů a návštěvníci stránek byli vyzváni ke konkrétnímu kontaktu. Současně umístěné odkazy na stránky třetí osoby, navíc osoby personálně a majetkově propojené, pak znamenají, že jím byly poskytnuty i informace umístěné na těchto stránkách, bez ohledu na nezbytnost jiného komunikačního prostředku. Stránky byly přístupné komukoliv, stejně jako kdokoli mohl využít nabízeného telefonického kontaktu. Za nerozhodné označilo rozhodnutí i skutečnost, že cenné papíry v době nabídky ještě neexistovaly. Po datu 22. 6. 2001 účastník omezil rozsah poskytovaných informací tak, že již charakter veřejné nabídky neměly. Nejpozději dne 5. 12. 2001 však byly na jeho stránky opět umístěny informace obsahově shodné s informacemi uveřejněnými ke dni 15. 6. 2001; v té době nebyl uveřejněn prospekt akcií emitovaných společností 1. Č. i. l., a. s. Dále rozhodnutí vycházelo ze zjištění distribuce propagační brožury v průběhu r. 2001 obsahující nabídku předmětných dluhopisů a informace o předmětných akciích. Vzhledem k obecnosti informací a nemožnosti zjištění data distribuce dospěl rozkladový orgán k závěru, že nebylo prokázáno porušení ust. § 78c odst. 1 zákona o cenných papírech, ovšem jednalo se o porušení ust. § 78g odst. 1, 2 cit. zákona minimálně ve vztahu k propagaci dluhopisů společnosti C.-C. a. D. C., a. s. neboť propagační materiál nebyl Komisí schválen a neobsahoval informaci, kde byl uveřejněn prospekt. Porušení ust. § 45 zákona o cenných papírech rovněž rozkladový orgán považoval za prokázané, neboť účastník se dohodou zavázal společnosti C.-C. a. D. C., a. s. poskytovat služby spočívající ve vyhledávání konkrétních zájemců o její produkty a zajištění komunikace s obchodními partnery. Z obsahu www stránek je zřejmé, že zprostředkoval uzavření smluv mezi emitentem a prvním nabyvatelem, což sám připustil. Stejně tak v propagační brožurě byla společnost V. G. S.A. uvedena jako místo úpisu těchto dluhopisů i jako místo výplaty. Nerozhodné je, že služba nebyla poskytována jako výlučná. Nemohlo se také jednat o bezúplatnou službu, měla-li z ní majetkový prospěch společnost účastníkem ovládaná. Závěrem pak rozkladový orgán vyzdvihl závažnost jednání porušujícího regulaci obchodu s cennými papíry a ohrožujícího potenciálně investory z řad veřejnosti, včetně možného dopadu na důvěru v kapitálový trh. Přihlédl i k významu formy nabízení cenných papírů a velké dostupnosti elektronické komunikace. Na druhé straně jako prvek snižující míru závažnosti deliktu podle § 45 zákona o cenných papírech posoudil skutečnost, že služby byly poskytovány ovládaným subjektům. Určitou odchylku v posouzení jednání od prvostupňového rozhodnutí neshledal důvodem pro snížení pokuty, jejíž výši označil za přiměřenou majetkovým poměrům účastníka.

Žaloba stála na tvrzení, že žalovaný nepřipustně široce vyložil užitá ustanovení zákona o cenných papírech. Žalobcem zveřejněné informace neměly kvalitu veřejné nabídky cenných papírů, neboť nebyly současně splněny oba zákonné předpoklady, a to vyvolání zájmu a sdělení podmínek nabytí. Stejně tak žalobce neposkytoval hlavní investiční službu, jeho činnost rovněž podmínky zákona nenaplňovala a obchodní pozadí transakce bylo jiné, než jaké dovodil žalovaný. Pouze z opatrnosti pak žalobce uvedl výhrady k výši pokuty s ohledem na krátkou dobu vytykaného jednání a s ohledem na nedostatek škodlivých následků.

Městský soud v napadeném rozsudku zaujal právní názor, že protiprávnost jednání žalobce byla správně posuzována podle zákona o cenných papírech ve znění před účinností novely provedené zákonem č. 501/2001 Sb. V jednání žalobce pak shledal porušení označených ustanovení zákona. Informace uveřejněné na internetových stránkách bez ohledu na nedostatek některých náležitostí (podmínek nabytí) posoudil jako veřejnou nabídku

cenných papírů ve smyslu § 78c odst. 2 zákona s tím, že postačí vyvolání zájmu a vytvoření možnosti ke zjištění všech podmínek nabytí cenného papíru. Informace byly provázány s jinými informačními prameny, bylo na ně odkazováno. Naopak nerozhodná je úspěšnost nabídky. Za porušené soud označil i ust. § 78g a ust. § 45 zákona o cenných papírech. Činnost žalobce spočívající ve zprostředkování nákupu dluhopisů C.-C. a D. C., a. s., naplňovala znaky investiční služby podle § 8 odst. 2 písm. e) zákona. Za nerozhodná označil soud prohlášení osob, které nakoupily od této společnosti dluhopisy, aniž byli ovlivněny nabídkou žalobce. Pokutu pak soud označil za přiměřenou.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá nesprávné právní posouzení dvou právních otázek, tedy, aniž to výslovně uvádí, vznáší kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

V první řadě soud nesprávně posoudil, zda jednání stěžovatele při zveřejňování informací o cenných papírech na internetu bylo veřejnou nabídkou cenného papíru ve smyslu ust. § 78c odst. 2 zákona o cenných papírech. Veřejnou nabídkou nemůže být poskytování jakýchkoliv informací o cenném papíru, musí se jednat o sdělení oznámením, či jiným textem, či jednáním, kterým jsou sdělovány podmínky nabytí – nikoliv pouze informace o tom, kde k takovému sdělení je možno dojít. Soud měl vycházet z jazykového výkladu příslušného ustanovení a nikoliv z neúměrně rozšiřujícího výkladu opřeneho o obecný zájem na ochraně investorů.

Druhou nesprávně posouzenou právní otázkou je otázka výše pokuty. Stěžovatel sice v zásadě souhlasí s právním posouzením soudu, nicméně je názoru, že pokuta nemůže mít likvidační charakter a omezovat počet subjektů pohybujících se na kapitálovém trhu. Hlavním kritériem proto měl být konkrétní obchod a majetkový prospěch z něj vzniklý. Z obsahu spisu je jednoduše zjištělné, k jak velkému zisku z prodeje dluhopisů došlo. Z tohoto pohledu výše sankce těmto skutečnostem neodpovídá.

Z těchto důvodů stěžovatel navrhuje zrušení napadeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že k námitkám, které jsou obsaženy v kasační stížnosti, se dostatečně vyjádřila v průběhu správního řízení i ve vyjádření k žalobě. Trvá na svém názoru, který byl soudem potvrzen. Výše pokuty pak odpovídala povaze, závažnosti, způsobu, době trvání, jakož i následkům stěžovatelova protiprávního jednání. Kasační stížnost proto považuje za neopodstatněnou a nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Nesprávné posouzení právní otázky je kasační stížností namítáno pouze ve vztahu k výkladu ust. § 78c odst. 2 zákona o cenných papírech ve znění účinném do 31. 12. 2001.

Pokuta byla uložena podle § 86 odst. 1 písm. b) zákona o cenných papírech, a podle tohoto ustanovení ji bylo možno uložit při zjištění nedostatků v činnosti osob uvedených v § 82 odst. 1 písm. a) nebo b) nebo osob majících povinnosti ve smyslu § 82 odst. 1 písm. c), které spočívají v porušení podmínek stanovených v povolení uděleném podle tohoto zákona nebo v porušení právních předpisů nebo opatření podle § 83 odst. 1 písm. b). Cit. ustanovení pak odkazují mj. na ust. § 71 – 78g téhož zákona.

Podle § 78c odst. 1 zákona o cenných papírech, cenné papíry, které nejsou přijaty k obchodování na veřejném trhu podle tohoto zákona, mohou být veřejně nabízeny pouze, pokud byl nejpozději v okamžiku veřejné nabídky uveřejněn: a) prospekt, jestliže předmětem veřejné nabídky jsou cenné papíry, které jsou v okamžiku veřejné nabídky předmětem žádosti o přijetí k obchodování na veřejném trhu, nebo, b) užší prospekt, jestliže předmětem veřejné nabídky jsou cenné papíry, pro které nebyla podána žádost o přijetí k obchodování na veřejném trhu, ledaže se emitent rozhodne, že i v tomto případě bude uveřejněn prospekt. Co se rozumí veřejnou nabídkou cenných papírů, stanoví § 78c odst. 2 zákona.

Ze správního spisu vyplývá, že obsahem internetové nabídky, poprvé zjištěné dne 15. 6. 2001, bylo sdělení, že stránky vytvořila společnost V. G., za účelem prodeje emise dluhopisu společnosti C.-C. a. D. C., a. s.. Uvedeno tam bylo roční zhodnocení a termíny výplaty, jmenovitá hodnota dluhopisu, objem emise dluhopisů, včetně popisu předmětu činnosti společnosti C., zajištění emise a zhodnocení míry rizika. V případě zájmu byl nabízen kontakt na klientské oddělení V. G. a dále byla uvedena kontaktní adresa téže společnosti pro možnost nákupu dluhopisu, s tím, že jsou prodávány na základě „Smlouvy o převodu dluhopisů“. V závěru byl opět zvýrazněn telefonický a mailový kontakt. Obsahem internetové nabídky akcií společnosti 1. Č. i. l., a. s., zjištěné v téže době, byly informace o předmětu podnikání společnosti, popis nabídky pro investora, předpokládaný výnos a délka investice, včetně hodnocení a odkazu na obchodní oddělení společnosti V. G. Oba cenné papíry byly i obsahem informačního bulletinu společnosti V. G. umístěného na jejích internetových stránkách. Výtisky stránek s nabídkami jsou založeny na č. l. 6-29 spisu, přičemž mezi nimi jsou i internetové stránky společnosti 1. Č. i. l., a. s., odkazující na stránky stěžovatele.

Dále spis obsahuje (str. 189-194) internetové nabídky zjištěné 5. 12. 2001 na stránkách stěžovatele nabízející možnost finanční spoluúčasti na vybraných projektech – 1. Č. i. l. a C.-C. a. D. C., a. s., obsahující popis vlastních schopností společnosti V. G. při zajištění investování. Nabídka na internetové stránce společnosti 1. Č. i. l., a. s., obsahuje profil společnosti a nabídku pro investory, a to akcií, s uvedením jejich nominální hodnoty, předpokládaného výnosu, délky investice, zhodnocení výnosu jako výrazného a uvedení kontaktu na V. G. - obchodní oddělení (jména, telefonní a mailové kontakty). Na stránce s aktualitami V. G. jsou konstatovány aktuality společnosti 1. Č. i. l., a. s., a v aktuální nabídce pro investory je uvedena nabídka jak dluhopisů C., tak i akcií 1. Č. i. l., a. s. K této nabídce je odkaz na stránku V závěru jsou opět kontakty na obchodní oddělení V. G. Předběžným opatřením ze dne 17. 12. 2001 Komise podle § 43 odst. 1 písm. a) správního řádu (z. č. 71/1967 Sb.) uložila odstranění nabídek z internetových stránek. Po vyjádření stěžovatele jako účastníka řízení vydala Komise dne 9. 5. 2002 rozhodnutí shora citované, rozklad proti němu podaný byl zamítnut rozhodnutím prezidia Komise ze dne 26. 2. 2003.

Tyto skutečnosti stěžovatel nevyvrací, stejně tak jako zjištění o datech uveřejnění užších prospektů a o jejich schválení Komisí. Za nepřipustně rozšiřující považuje výklad pojmu „veřejná nabídka“ provedený žalovanou a akceptovaný soudem. Je pravdou, že se jedná o sankční řízení, a v takovém rozšiřující výklad skutkové podstaty deliktu nemá místa. Otázkou tak je, zda užitý výklad lze takto označit.

Nejvyšší správní soud je názoru, že nikoliv. Veřejná nabídka cenných papírů přímo ze zákona zahrnuje jakékoliv sdělení, oznámení nebo jiný text nebo jakékoliv jednání, kterým se kdokoli obrací jakýmkoli způsobem propagace nebo prostřednictvím třetích osob na širší okruh osob za účelem sdělení podmínek nabytí nabízených cenných papírů a vyvolání jejich zájmu o nabytí cenných papírů uvedených v nabídce.

Informace obsažené na internetových stránkách stěžovatele přímo či cestou odkazu na jinou internetovou stránku obsahovaly natolik konkrétní údaje o cenných papírech, že byly způsobilé vyvolat zájem investora. Přitom nabídka byla učiněna prostřednictvím internetu, tedy způsobem rozšířeným a neomezeně dostupným případným zájemcům. Nelze pochybovat o tom, že osoba, která má zájem o investování finančních prostředků do cenných papírů, hodnotí nabídku z hledisek rozsahu informací, které mu poskytnou obraz o nabízených produktech, jejich výnosnosti a o možnosti jejich nabytí. Zákon předpokládá, že cílem veřejné nabídky je vyvolání zájmu, není tedy třeba, aby nabídka byla fakticky využita. Vyvolaný zájem se projevuje snahou o získání bližších informací, o navázání kontaktu, jímž může být nabídka dále specifikována, a která v sobě již zahrnuje konkrétní přesvědčovací působení na potencionálního klienta. K tomu byl nabízen zcela konkrétní a lehce využitelný kontakt na obchodní oddělení stěžovatele. Není rozhodné, že část informací byla poskytnuta prostřednictvím jiné internetové stránky, pokud na ni byl na stránkách stěžovatele uveden konkrétní odkaz. Stěžovateli nelze přisvědčit v názoru, že za veřejnou nabídku nelze považovat sdělení, které v úplnosti informace neobsahuje, ale které pouze informuje o tom, kde lze tyto informace získat. V daném případě stěžovatel na svých stránkách nabízel možnosti finanční spoluúčasti na vybraných projektech, mj. i na akciích 1. Č. i. l. uvedl v tabulce základní informace a k tomu odkázal na internetovou stránku této společnosti. Současně uvedl svou společnost jako kontaktní k osobnímu jednání se zájemci. Již takto omezeně specifikovaná nabídka měla vést k vyvolání zájmu, který měl být podpořen údaji na jiné internetové stránce. Tolerance k takovému postupu by znamenala umožnění obcházení zákona.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že se městský soud nedopustil nesprávného posouzení právní otázky výkladem pojmu „veřejná nabídka“ a nenaplnil tak kasační námitku podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Druhou nesprávně posouzenou právní otázkou je podle stěžovatele otázka výše pokuty. Nesprávnost pak stěžovatel spatřuje v tom, že nebyl brán v úvahu majetkový prospěch, který z protiprávního jednání vznikl, a že nebyl vážen možný likvidační charakter pokuty.

Za jednání, pro které byl stěžovatel postižen, bylo možno uložit podle § 86 odst. 1 písm. b) zákona o cenných papírech pokutu až do výše 20 000 000 Kč. Kritéria stanovená v § 87 odst. 1 vychází zejména z povahy, závažnosti, způsobu, doby trvání a následků protiprávního jednání. Všechna tato hlediska byla velmi podrobně zhodnocena jak v rozhodnutí Komise (str. 21-23 rozhodnutí), tak i v rozhodnutí městského soudu. Mezi zákonnými hledisky není majetkový prospěch z protiprávního jednání; jistě tato otázka ale má vliv při posouzení závažnosti jednání. Komise se jí ve svém rozhodnutí také zabývala, nicméně označila toto hledisko za nevýznamné ve vztahu k závažnosti protiprávního jednání spočívající již v samotné možnosti ohrožení zákazníků a ostatních účastníků kapitálového trhu. Stejně tak se Komise zabývala i otázkou přiměřenosti výše pokuty k majetkovým poměrům a vycházela z toho, že organizační složka sice vykazovala podle předložené rozvahy ztrátu, ovšem nebyly k dispozici údaje o hospodaření celého podniku, a veřejnosti se společnost prezentovala jako finanční skupina, které se podařilo umístit prostředky do projektů s celkovým základním kapitálem téměř 300 milionů korun. Z tohoto hlediska označila výši pokuty za přiměřenou. Prezidium Komise v rozkladovém rozhodnutí hodnocení podmínek pro uložení pokuty v dané výši akceptovalo a zabývalo se podrobně jen úvahou o vyloučení zčásti odlišného právního posouzení na její výši. V žalobě pak námitka oproti výši pokuty byla vznesena pouze okrajově a argumentačně nebyla podložena. Městský soud

přesto zvážil důvody žalované a uznal její úvahu za nevybočující z mezí zákona ani z mezí správního uvážení. Hodnocení doplnil úvahou o nezbytnosti znatelného dopadu pokuty k zajištění ochrany práv akcionářů a preventivního působení pokuty na ostatní subjekty kapitálového trhu. Uzavřel, že pokuta není nepřiměřená. S ohledem na rozsah této žalobní námitky je hodnocení soudu dostatečné.

Je třeba poukázat na skutečnost, že svá tvrzení ohledně nepřiměřenosti pokuty stěžovatel ani v žalobě ani v kasační stížnosti blíže nekonkretizoval a nedoložil. I když obecně lze souhlasit s názorem, že smyslem pokuty je postih protiprávního jednání, a nikoliv ekonomická likvidace porušovatele zákona, nebylo v daném případě tvrzeno a doloženo nic konkrétního, co by k takovému závěru vedlo. Nelze tak vytýkat městskému soudu, že se touto otázkou blíže nezabýval.

Ohledně přiměřenosti výše pokuty dospěl i Nejvyšší správní soud k závěru, že s přihlédnutím ke všem okolnostem pokuta ve výši 650 000 Kč (při zákonné horní hranici 20 milionů Kč), není nepřiměřená danému protiprávnímu jednání. Ani v úvaze o přiměřenosti pokuty proto neshledal naplnění tvrzené kasační námitky.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1, 2 (§ 120) s. ř. s., když stěžovatel ve věci úspěšný nebyl a žalované náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

